

ARXIU MONTSERRAT PUJOL

US DESITJA UNES BONES FESTES DE NADAL DE 1994, I UN FELIÇ ANY NOU

Al mes d'abril d'enguany, el pedagog i escriptor Lluís Badia i Torras, que viu a Navàs (Bages), va publicar un bell article sobre l'obra de Montserrat Pujol, amb el títol "Endins i en cristià" (Obra Cultural Mariana, núm. 49. Barcelona 1994), del qual reproduïm el paràgraf següent:

"Ja veieu com no m'hi caben més mostres en aquesta columneta, però també suposo que haureu vist que no en calen d'altres per adonar-vos de la fina sensibilitat de l'autora i de la bella manera de dir que tenia. I convindreu amb mi que val la pena que aquestes paraules plenes de fe i de bellesa alhora, "no se les emporti l'aire", sinó que llegint-les i rellegint-les se'ns quedin al cor i ens hi deixin una mica d'aquest profund rastre de llum i d'esperança que la Montserrat Pujol i Bernis va escampar durant la seva llarga vida de dona que vivia i pensava, deia i escrivia amb amor i fidelitat."

També aquest any hem rebut, per part de la família, en fotocòpia, escrits encara no catalogats de la nostra autora, cosa que és molt d'agrair (...i d'imitar, si en teniu). Al final en reproduïm alguns, per a satisfacció de tots.

Abans, però, també volem donar a conèixer un fragment en prosa de Montserrat Pujol, d'un apunt de carta que no porta data ni nom del destinatari, un retall que no desdiu gens de l'ambient d'aquestes Festes, que són de naixement i inspiradores d'art. Fa així:

- Moltes vegades la creació d'una obra s'ha comparat amb un part; ja que els primers neguits són els dolors, la por d'una deformitat, que el treball esdevingui nul perquè l'obra no ha reeixit extra. I sempre m'ha sapigut greu treballar en va; semblar que perdo el temps. Començo una flor d'un caire diferent perquè tinc uns altres elements per fer-la: ai!, no m'agradarà; un sofrir, un dolor; una altra no reïx: un altre dolor, que encara que immaterial gasta, consum; però si en tinc quatre o cinc i les acoblo aconseguint fer un ram, i em sembla bé, em sento alliberada. És la criatura; l'obra.

La felicitació de l'"àvia"

En aquests dies de goig m'és grat dirigir-te la present per fer-te ofrena d'alguna estrelleta del meu pessebre líric, que sempre està a punt per a il·luminar el goig d'aquestes memorables Festes. [1961]

*Vull una mà per sostenir la rosa
plena de caritat, que el món ansia;
i el cor, florint sempre, amb l'alegria
de veure llum eterna en cada cosa.*

(Desembre de 1963)

*Jo vull dins l'embranchida
de l'ideal més fi,
forjar una nova vida
dintre d'un bell camí;
i amb alegria nova
pregar a tots els humans:
Veniu, i dins la Cova
ens sentirem germans.*

(1964)

*Ha florit en un bressol
un Infant com una estrella;
si els ulls nostres no esparpella,
planarà sempre la nit
dintre el cor mesquí i petit.*

(1966)

Rei de la pau: que tots els pobles, tribus i llengües puguem fer-vos homenatge!